

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om ändring av lagen om försäkringsbolag och till vissa lagar som har samband med den

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition förslås att lagen om försäkringsbolag, lagen om försäkringsföreningar, lagen om pensionsstiftelser, lagen om försäkringskassor, lagen om pension för lantbruksföretagare och lagen om sjömanspensioner ändras. Enligt propositionen skall försäkringsanstalterna kunna täcka högst tio procent, till skillnad mot tidigare fem procent, av bruttobeloppet av den försäkrings tekniska ansvarsskuld som hänför sig till försäkringsrisker i stater som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, med utnyttjande av vissa skuldförbindelser, aktier, andelar och andra förbindelser som anses vara

belägna i andra medlemsstater i Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD).

Det föreslås vidare att bestämmelser som i dag finns i förordningarna om respektive försäkringsanstalts ansvarsskuld tas in i dessa lagar, dvs. de bestämmelser genom vilka Försäkringsinspektionen bemyndigas att utfärda närmare föreskrifter i vissa frågor om ansvarsskuld.

Lagarna avses träda i kraft så snart som möjligt efter det att de har antagits och blivit stadfästa.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLL	2
ALLMÄN MOTIVERING	3
1. Nuläge	3
1.1. Lagstiftning och praxis	3
1.2. Bedömning av nuläget	5
2. Målsättning och de viktigaste förslagen	6
3. Propositionens konsekvenser	6
4. Beredningen av propositionen	6
5. Samband med andra propositioner	6
DETALJMOTIVERING	8
1. Lagförslag	8
1.1. Lagen om försäkringsbolag	8
1.2. Lagen om försäkringsföreningar	9
1.3. Lagen om pensionsstiftelser	10
1.4. Lagen om försäkringskassor	10
1.5. Lagen om pension för lantbruksföretagare	11
1.6. Lagen om sjömanspensioner	11
2. Närmare bestämmelser och föreskrifter	11
3. Ikraftträdande	12
4. Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning	12
LAGFÖRSLAG	13
lag om ändring av lagen om försäkringsbolag	13
lag om ändring av lagen om försäkringsföreningar	14
lag om ändring av lagen om pensionsstiftelser	15
lag om ändring av lagen om försäkringskassor	16
lag om ändring av 17 § i lagen om pension för lantbruksföretagare	17
lag om ändring av 56 § i lagen om sjömanspensioner	18
BILAGA	19
PARALLELLTEXTER	19
lag om ändring av 17 § i lagen om pension för lantbruksföretagare	19
lag om ändring av 56 § i lagen om sjömanspensioner	20

ALLMÄN MOTIVERING

1. Nuläge

1.1. Lagstiftning och praxis

Det ansvar som framkallas av försäkringsanstaltens försäkringsavtal ger upphov till en försäkringsteknisk ansvarsskuld. Ansvarsskulden utgör en central post som skall skrivas in i försäkringsanstaltens balansräkning. Försäkringsanstalterna skall täcka ansvarsskulden i enlighet med försäkringslagstiftningen.

Bestämmelser om ansvarsskuld och täckning av ansvarsskuld ingår i lagen om försäkringsbolag (1062/1979), lagen om försäkringsföreningar (1250/1987), lagen om pensionsstiftelser (1774/1995), lagen om försäkringskassor (1164/1992), lagen om pension för lantbruksföretagare (467/1969) och lagen om sjömanspensioner (72/1956). Bestämmelser ingår också i förordningen om täckning av ansvarsskulden i försäkringsbolag som bedriver direktförsäkringsrörelse (461/1995), förordningen om täckning av ansvarsskulden i försäkringsföreningar som bedriver direktförsäkringsrörelse (1125/1995), förordningen om täckning för pensionsstiftelsers pensionsansvar (1137/1998) och förordningen om täckning för försäkringskassors ansvarsskuld (1138/1998). Dessutom har social- och hälsovårdsministeriet och Försäkringsinspektionen utfärdat föreskrifter om ansvarsskuld och täckning av ansvarsskuld med stöd av de bemyndiganden som ges i dessa lagar och förordningar.

Den inhemska lagstiftningen grundar sig på Europeiska unionens bestämmelser. Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/83/EG om livförsäkring, nedan livförsäkringsdirektivet, gäller livförsäkringsrörelsen. Skadeförsäkringsrörelsen regleras i rådets s.k. första, andra och tredje direktiv, 73/239/EEG, 88/357/EEG och 92/49/EEG, som handlar om annan direkt försäkring än livförsäkring. Ansvarsskuld och täckning av ansvarsskuld behandlas i synnerhet i artikel 20—26 i direktivet om livförsäkring, i artikel 15 i det

första direktivet om annan direkt försäkring än livförsäkring och i artikel 20—23 i det tredje direktivet om annan direkt försäkring än livförsäkring. De bestämmelser om täckning av ansvarsskuld som ingår i direktivet om livförsäkring och i direktiven om annan direkt försäkring än livförsäkring är i hög grad överensstämmande, med undantag av skillnader på grund av karaktären hos livförsäkringar och skadeförsäkringar. Det förutsätts att hemlandet fastställer närmare bestämmelser än dem som ingår i direktivet med villkor för användningen av godtagbara tillgångar.

Även om direktiven inte gäller arbetspensionsförsäkringsbolag har också deras verksamhet, vid sidan av verksamheten hos livförsäkrings- och skadeförsäkringsföretag, anpassats till direktiven när det gäller täckning av ansvarsskuld.

Bestämmelserna om försäkringsbolag och försäkringsföreningar är sinsemellan i hög grad överensstämmande, likaså bestämmelserna om pensionsstiftelser och försäkringskassor, även om bestämmelserna är åtskilda i lagstiftningen gällande respektive försäkringsanstalt. Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt och sjömanspensionskassan iakttar i huvudsak de bestämmelser om täckning som ingår i lagen om försäkringsbolag.

I den allmänna bestämmelsen uppges att de tillgångar som motsvarar ansvarsskulden skall vara uppbyggda med hänsyn till arten av den verksamhet som försäkringsanstalten bedriver så att dess investeringar, vilka skall vara diversifierade och ha lämplig spridning, tryggar säkerhet, avkastning och likviditet.

I direktiven finns en uttömmande klassificering av de tillgångar som kan täcka ansvarsskulden. Till dessa hör placeringar, fordringar och andra tillgångar. Som placeringar räknas t.ex. masskuldebrev, värdepapper och andra penning- och kapitalmarknadsinstrument, lån, aktier och andelar i fondföretag och andra placeringsfonder samt landområden, byggnader och rättigheter i fast egendom. Till fordringarna hör bl.a. fordringar på

återförsäkringsgivare, fordringar på försäkringsgivare och försäkringsförmedlare som härrör från direktförsäkrings- och återförsäkringsrörelse och fordringar i form av skatteåterbäring. Som andra tillgångar räknas t.ex. banktillgodohavanden och kontanter samt aktiverade anskaffningsutgifter. I den inhemska lagstiftningen har tillgångarna räknats upp i lagen om respektive försäkringsanstalt.

I förordningarna om täckning finns närmare bestämmelser om i vilken utsträckning ansvarsskulden kan täckas med olika slag av tillgångar. Hela beloppet av ansvarsskulden kan täckas med skuldförbindelser där gäldenären eller borgensmannen är t.ex. en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES-stat) eller ett annat offentligt samfund med skatteuppbördsrätt eller en under offentlig tillsyn lydande depositionsbank eller ett försäkringsbolag som erhållit koncession i en EES-stat. Högst hälften av bruttobeloppet av ansvarsskulden kan täckas med vissa typer av skuldförbindelser med vilka man bedriver handel på den reglerade marknaden eller där gäldenären eller borgensmannen är vissa kreditinstitut under offentlig tillsyn. Till samma kategori räknas i huvudsak aktier och andelar i sammanslutningar med hemort i en EES-stat samt sådana aktier och andelar i andra sammanslutningar med vilka man bedriver handel på en EES-stats reglerade marknad. Vid täckning av pensionsstiftelsers och försäkringskassors ansvarsskuld måste dels sammanslutningens hemort ligga i en EES-stat, dels sammanslutningens aktier eller andelar kunna köpas på den reglerade marknaden.

Högst 40 eller 70 procent av ansvarsskuldens bruttobelopp kan täckas med fastigheter och byggnader belägna i en EES-stat i form av sådana rättigheter, aktier och andelar i fastighetssammanslutningar som hänför sig till dessa fastigheter och byggnader eller till vattenkraft samt i form av en del av fastighetsammanslutningarnas skuldförbindelser. Högst fem procent av ansvarsskulden kan täckas med vissa osäkrade skuldförbindelser och i kombination med dessa kan sammanlagt högst 25 procent täckas med tillgångar som godkänts av Försäkringsinspektionen och som inte nämns särskilt i förordningarna om täckning. Vid täckning av pensionsstiftel-

sers och försäkringskassors ansvarsskuld är dock de osäkrade skuldförbindelserna och användningen av tillgångar som inte nämns särskilt mer begränsad.

Det finns förutom i fråga om grupperingen av tillgångsslag också andra detaljerade bestämmelser om spridningen av placeringar. Valutarisken begränsas genom att försäkringsgivarens förpliktelser i regel betalas i den valuta som försäkringsskyddet uttrycks i.

När det gäller den regionala spridningen av placeringar är huvudregeln att tillgångarna skall placeras inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om det är fråga om affärsverksamhet på området. Medlemsstaterna får inte kräva att försäkringsföretagen har sina tillgångar i en viss bestämd medlemsstat. Hemlandet får medge lättnader i föreskrifterna om var tillgångarna skall finnas. På denna grund har social- och hälsovårdsministeriet i sina föreskrifter jämställt de övriga medlemsstaterna i Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) med en EES-stat när det är fråga om att täcka ansvarsskulden med skuldförbindelser där gäldenären eller borgensmannen är en EES-stat, landskapet Åland eller en sådan internationell organisation som bland sina medlemmar har åtminstone en EES-stat.

OECD:s övriga medlemsstater har jämställts med EES-stater också när det är aktuellt att täcka ansvarsskulden med vissa typer av skuldförbindelser med vilka man bedriver handel på den reglerade marknaden eller där gäldenären eller borgensmannen är vissa kreditinstitut under offentlig tillsyn. Jämställandet gäller i regel också aktier och andelar i sammanslutningar med hemort i en EES-stat samt sådana aktier och andelar i andra sammanslutningar med vilka man bedriver handel på en EES-stats reglerade marknad. Som resultat av jämställandet kan täckningen omfatta tillgångar enligt jämställandet till ett belopp som sammanlagt utgör högst fem procent av bruttobeloppet av ansvarsskulden.

I förordningarna om täckning begränsas dessutom uppkomsten av alltför stora enskilda riskkoncentrationer i och med att det t.ex. finns vissa begränsningar för placering i aktier och andelar inom samma sammanslutning. I förordningarna om täckning anges ett flertal procentgränser beroende på tillgångarnas

riskbenägenhet. Gränserna anger i vilken grad bruttobeloppet av ansvarsskulden kan placeras i objekt som betraktas som enskilda riskkoncentrationer.

1.2. Bedömning av nuläget

I dag ingår bestämmelser om täckning av ansvarsskuld i lagar, förordningar och myndighetsföreskrifter. Det är motiverat att utöver bestämmelserna på lagnivå också utfärda bestämmelser på lägre nivå, eftersom regleringen delvis är rätt detaljerad och gäller exempelvis fondandelar, derivatinstrument och andra finansmarknadsinstrument som utvecklas synnerligen snabbt.

Endast en del av bemyndigandena är utfärdade på lagnivå, eftersom bestämmelser om bemyndigande för Försäkringsinspektionen att meddela föreskrifter till stor del finns i förordningarna om täckning. Försäkringsinspektionen har rätt att utfärda närmare bestämmelser t.ex. om var de tillgångar som utgör täckning för ansvarsskulden skall vara belägna, hur valutarisken kan begränsas och valutarörelsen ordnas, hur derivatavtal kan användas som täckning för ansvarsskulden, hur säkerheterna skall värderas samt betydelsen av säkerheter då de förbindelser som säkerheterna hänför sig till beaktas i täckningen. Enligt 80 § 2 mom. i grundlagen kan utfärdandet av rättsnormer endast bemyndigas genom lag, vilket innebär att de bemyndiganden som ingår i förordningarna om täckning inte följer den gällande grundlagen. I dag bör de bemyndiganden som finns i förordningarna regleras i lag.

Direktivet om livförsäkring och direktiven om annan direkt försäkring än livförsäkring innehåller rätt detaljerade bestämmelser om ansvarsskuld och täckning av ansvarsskuld. Genom bestämmelserna strävar man efter att säkerställa att försäkringsanstalten klarar av de förpliktelser som härleds ur försäkringsavtalen. I direktiven nämns de tillgångar med vilka ansvarsskulden kan täckas och det fastställs hur stora belopp av ansvarsskulden som kan täckas med tillgångar som hör till vissa specifika kategorier av tillgångar. Dessutom regleras den regionala fördelningen av tillgångar, enskilda riskkoncentrationer och frågan om i vilken valuta förbindelserna skall

täckas.

Trots den rätt så detaljerade regleringen i direktiven har medlemsstaterna fortfarande prövningsrätt när det gäller att genomföra bestämmelserna. Medlemsstaterna kan t.ex. bevilja lättnader i fråga om direktivets huvudregel som säger att ansvarsskuld som uppstår till följd av affärsverksamhet som bedrivs i EES-stater skall täckas med tillgångar som finns i dessa stater.

Genom social- och hälsovårdsministeriets föreskrifter har de övriga OECD-staterna jämförts med EES-stater när det är fråga om att täcka ansvarsskulden med skuldförbindelser där gäldenären eller borgensmannen är en EES-stat, landskapet Åland eller en sådan internationell organisation som bland sina medlemmar har åtminstone en EES-stat.

OECD:s övriga medlemsstater har jämförts med EES-stater också när det är aktuellt att täcka ansvarsskulden med vissa typer av skuldförbindelser med vilka man bedriver handel på den reglerade marknaden eller där gäldenären eller borgensmannen är vissa kreditinstitut under offentlig tillsyn. Jämförelsen gäller i regel också aktier och andelar i sammanslutningar med hemort i en EES-stat samt sådana aktier och andelar i andra sammanslutningar med vilka man bedriver handel på en EES-stats reglerade marknad. Som resultat av jämförelsen kan täckningen omfatta tillgångar enligt jämförelsen till ett belopp som sammanlagt utgör högst fem procent av bruttobeloppet av ansvarsskulden.

Om man ser till den globala placeringsmarknaden är euromarknadens andel 26 procent i bruttonationalprodukt mätt och OECD:s medlemsstaters andel 36 procent. På aktiemarknaden är motsvarande tal 16 och 27 procent. Vid placering av tillgångar som utgör täckning för ansvarsskuld faller därmed den största delen av den globala placeringsmarknaden utanför avgränsningen.

Med tanke på placeringen i aktier har företagens verksamhet internationaliserats kraftigt de senaste åren. Företagens omsättning kan till stor del komma till utanför EES-staterna, oavsett vilken stat som är företagets hemstat och oavsett i vilket land eller i vilken valuta företagets aktier är listade. I detta avseende kan verksamhet som bedrivs i en annan valuta, i synnerhet i US-dollar, utgöra en

betydande del av omsättningen i företag som listats i EES-stater.

I synnerhet när det gäller placering i aktier innebär möjligheten till ökad placering utanför EES-staterna större förväntningar på avkastningen i förhållande till spridningen av risker. Också likviditeten förbättras. Placeringskostnaderna är lägre om det är möjligt att t.ex. göra direkta aktieplaceringar som alternativ till indirekta placeringar i en EES-stat via en registrerad placeringsfond. Däremot ökar också risken för misslyckad hemtagning av tillgångar i jämförelse med placeringar som gjort i EES-stater, eftersom den juridiska risken beträffande placeringarna och kapitalrörelserna ökar.

2. Målsättning och de viktigaste förslagen

I propositionen föreslås att det i lagen om respektive försäkringsanstalt skall föreskrivas om Försäkringsinspektionens befogenheter att utfärda föreskrifter om vissa frågor som gäller täckningen av försäkringsanstaltarnas ansvarsskuld. Bemyndigandena finns för närvarande i de förordningar som behandlar täckning av ansvarsskuld. Enligt grundlagen kan man endast genom lag befullmäktiga en myndighet att utfärda föreskrifter.

Genom propositionen har man också för avsikt att öka försäkringsanstaltarnas möjlighet att placera tillgångar som utgör täckning för ansvarsskuld i andra OECD-stater än EES-stater. Det föreslås att den nuvarande bestämmelsen om att försäkringsanstaltarna kan täcka fem procent av bruttobeloppet av sin ansvarsskuld med vissa skuldförbindelser, aktier, andelar och andra förbindelser skall ändras så, att denna möjlighet skall gälla tio procent av ansvarsskuldens bruttobelopp. På detta sätt kunde placeringsverksamheten och riskhanteringen ordnas på ett mer ändamålsenligt sätt.

De föreslagna ändringarna gäller en liten del av bestämmelserna om försäkringsteknisk ansvarsskuld. Dessa bestämmelser finns i lagar och förordningar samt i föreskrifter som utfärdats av social- och hälsovårdsministeriet och Försäkringsinspektionen. Bestämmelserna bildar en helhet till vilken också andra lagstiftningstekniska och innehållsmässiga

ändringsbehov hänför sig. I social- och hälsovårdsministeriet pågår två totalrevideringar av lagstiftningen som presenteras i kapitel 5. I samband med dessa revideringar görs också en övergripande utvärdering av bestämmelserna om ansvarsskuld. De ändringar som nu föreslås är av den karaktären att de måste ha trätt i kraft innan totalrevideringarna slutförs.

3. Propositionens konsekvenser

Propositionen möjliggör att tillgångar som täcker en försäkringsteknisk ansvarsskuld skall kunna spridas effektivare i andra OECD-stater än EES-stater. Den utökade möjligheten att placera direkt i dessa länder sänker dessutom placeringskostnaderna jämfört med om placeringarna görs via en placeringsfond som är registrerad i en EES-stat. Direktplaceringar ökar däremot samtidigt de juridiska riskerna i anslutning till hemtagningen av tillgångar.

Propositionen har inga omedelbara konsekvenser för den offentliga ekonomin, privat-hushåll eller andra företag än försäkringsanstalter.

4. Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts vid social- och hälsovårdsministeriet. Under beredningen har Försäkringsinspektionen, Finska Försäkringsbolagens Centralförbund och Arbetspensionsförsäkrarna TELA hörts.

Om propositionen har erhållits utlåtanden av Försäkringsinspektionen, Finska Försäkringsbolagens Centralförbund, Pensionsstiftelseföreningen PSF, Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt, Sjömanspensionskassan, Arbetspensionsförsäkrarna TELA och Försäkringskassaföreningen. Remissinstanserna förordade överlag överlämnandet av propositionen. Synpunkterna i utlåtandena har beaktats till behövliga delar.

5. Samband med andra propositioner

I social- och hälsovårdsministeriet pågår en totalrevidering av lagen om försäkringsbolag, i vilken beaktas de ändringar som justitieministeriet bereder för lagen om aktiebolag (ju-

stiteministeriets arbetsgruppsbetänkanden 2003:4) och andra behov av ändringar. I social- och hälsovårdsministeriet bereds också en totalrevidering av lagstiftningen gällande pensionsstiftelser och försäkringskassor. Genom revideringen genomförs bl.a. Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/41/EG av den 3 juni 2003 om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut. Dessa projekt torde slutföras i slutet av år 2005.

I samband med projekten beaktas utöver

dess innehållsliga förändringar också lagstiftningstekniska faktorer, t.ex. bestämmelsernas rätta författningsnivå. Man utför bl.a. helhetsbedömningar av om författningsnivån för de bestämmelser som befinner sig under lagnivå är korrekt när det gäller täckningen av ansvarsskuld. Därför har man ansett att det i detta sammanhang inte är ändamålsenligt att göra lika omfattande bedömningar av ärendet vad gäller förordningarna om täckning.

DETALJMOTIVERING

1. Lagförslag

1.1. Lagen om försäkringsbolag

10 kap. Bokslut, koncernbokslut, verksamhetsberättelse och täckning av ansvarsskuld

3 §. Det föreslås att det till paragrafen fogas ett 10 mom. med det bemyndigande som för närvarande finns i förordningen om täckning. På basis av bemyndigandet kan Försäkringsinspektionen utfärda närmare föreskrifter i vissa frågor som gäller täckning av ansvarsskuld. Bestämmelser om täckning av ansvarsskuld finns i 10 kap. i lagen om försäkringsbolag och framför allt i förordningen om täckning. Försäkringsinspektionen kan med stöd av bemyndigandet utfärda föreskrifter som kompletterar dessa bestämmelser. Det är nödvändigt att ta in bemyndigandet i lagen, eftersom det i 80 § 2 mom. i grundlagen anges att bemyndigande för myndigheter att utfärda rättsnormer skall regleras genom lag.

Det föreslås att momentets första mening skall innehålla de bestämmelser om Försäkringsinspektionens bestämmanderätt som ingår i 14 § 1 mom. i förordningen om täckning. De bemyndiganden som tas in i den andra meningen finns för närvarande i 1 § 1 mom. 2 punkten, 3 § 1 mom. 3 punkten, 6 § 3 mom. och 9 § 4 mom. i förordningen om täckning. Den enda innehållsliga förändringen är att Försäkringsinspektionen skall kunna utfärda föreskrifter om att en sammanslutning kan jämföras med en fastighetssammanslutning. Detta är nödvändigt för att man skall kunna säkerställa att försäkringsbolagen behandlas på samma sätt. För närvarande kan Försäkringsinspektionen med stöd av 2 § 3 mom. i förordningen om täckning på ett försäkringsbolags ansökan jämföras en sammanslutning med en sådan fastighetssammanslutning som avses i momentet.

Det föreslås att paragrafens 11 mom. skall innehålla den bestämmelse som finns i 14 § 2 mom. i förordningen om täckning och enligt vilken Försäkringsinspektionen i enskilda fall kan bestämma att vissa tillgångar inte får be-

aktas i täckningen av bolagets ansvarsskuld, om det föreligger särskilda skäl till detta på basis av den allmänna bestämmelse om täckning som ingår i 2 mom.

3 d §. I den nya 3 d § föreskrivs om jämförande av icke-EES-stater med EES-stater vid täckning av ansvarsskuld. Bestämmelser med motsvarande innehåll finns för närvarande i social- och hälsovårdsministeriets föreskriftssamling 1999:65 för inhemska försäkringsbolag. Som en ändring till det tidigare föreskrivs dock i 1 mom. 2 punkten att man med vissa slag av tillgångar som nämns i förordningen om täckning kan täcka en ansvarsskuld som hänför sig till försäkringsrisker i en EES-stat till ett belopp av tio procent, i stället för fem procent.

I paragrafens 1 mom. finns bestämmelser om täckning av ansvarsskuld som hänför sig till försäkringsrisker i en EES-stat. Enligt artikel 20.3 i direktivet om livförsäkring och artikel 15.2 i det första direktivet om annan direkt försäkring än livförsäkring måste tillgångar som beaktas i täckningen av en ansvarsskuld finnas inom gemenskapen till den del det finns risker inom gemenskapen. Hemlandet får dock medge lättnader i föreskrifterna om var tillgångarna skall finnas.

Enligt 1 punkten i momentet jämföras OECD:s övriga medlemsstater med en EES-stat vid tillämpning av 3 § 1 mom. 1 punkten i förordningen om täckning.

I 2 punkten i momentet uppges att OECD:s övriga medlemsstater jämföras med en EES-stat också vid tillämpning av 3 § 1 mom. 2 och 3 punkten samt 4 § 1 mom. 1—3, 5 och 6 punkten. Som resultat av jämförandet kan täckningen enligt 2 mom. omfatta tillgångar enligt jämförandet till ett belopp som sammanlagt utgör högst tio procent av bruttobeloppet av ansvarsskulden. Maximibeloppet höjs från nuvarande fem procent till tio procent. Detta möjliggör en mer ändamålsenlig spridning av placeringar på en finansmarknad som utvecklats snabbt under senare år.

Enligt paragrafens 3 mom. jämföras OECD:s övriga medlemsstater med en EES-stat vid tillämpning av 3—6 § i förordningen om täckning när ett försäkringsbolag täcker en ansvarsskuld som hänför sig till försäk-

ringsrisker i andra OECD-stater än EES-stater.

Paragrafens 4 mom. gäller täckning av försäkringsrisker på annat håll än i EES-stater och OECD-stater. Vid tillämpning av 3-6 § i förordningen om täckning jämföras OECD:s övriga medlemsstater och den stat där försäkringsrisken är belägen med en EES-stat.

1.2. Lagen om försäkringsföreningar

10 kap. Bokslut, koncernbokslut, verksamhetsberättelse och täckning av ansvarsskuld

3 a §. Det föreslås att 9 mom. skall innehålla det bemyndigande som för närvarande finns i förordningen om täckning av ansvarsskulden i försäkringsföreningar som bedriver direktförsäkringsrörelse. På basis av bemyndigandet kan Försäkringsinspektionen utfärda närmare föreskrifter i vissa frågor som gäller täckning av ansvarsskuld. Bestämmelser om täckning av ansvarsskuld finns i 10 kap. i lagen om försäkringsföreningar och framför allt i förordningen. Försäkringsinspektionen kan med stöd av bemyndigandet utfärda föreskrifter som kompletterar dessa bestämmelser. Det är nödvändigt att ta in bemyndigandet i lagen, eftersom det i 80 § 2 mom. i grundlagen anges att bemyndigande för myndigheter att utfärda rättsnormer skall regleras genom lag.

Det föreslås att momentets första mening skall innehålla de bestämmelser om Försäkringsinspektionens bestämmanderätt som ingår i 13 § 1 mom. i förordningen. De bemyndiganden som tas in i den andra meningen finns för närvarande i 1 § 1 mom. 2 punkten, 3 § 1 mom. 3 punkten, 6 § 4 mom. och 9 § 4 mom. i förordningen. Den enda innehållsliga förändringen är att Försäkringsinspektionen skall kunna utfärda föreskrifter om att en sammanslutning kan jämföras med en fastighetssammanslutning. Detta är nödvändigt för att man skall kunna säkerställa att försäkringsföreningarna behandlas på samma sätt. För närvarande kan Försäkringsinspektionen med stöd av 2 § 3 mom. i förordningen på en försäkringsförenings ansökan jämföra en sammanslutning med en sådan fastighetssammanslutning som avses i momentet.

Det föreslås att paragrafens 10 mom. skall innehålla den bestämmelse som finns i 13 § 2 mom. i förordningen och enligt vilken Försäkringsinspektionen i enskilda fall kan bestämma att vissa tillgångar inte får beaktas i täckningen av föreningens ansvarsskuld, om det föreligger särskilda skäl till detta med hänsyn till tillämpningen av 10 kap. 3 a § 2 mom. i lagen om försäkringsföreningar.

3 b §. I paragrafen föreskrivs om jämförelse av icke-EES-stater med EES-stater vid täckning av ansvarsskuld. Bestämmelser med motsvarande innehåll finns för närvarande i social- och hälsovårdsministeriets föreskrifter avseende försäkringsföreningar. Som en ändring till det tidigare föreskrivs dock i 1 mom. 2 punkten att man med vissa slag av tillgångar som nämns i förordningen om täckning kan täcka en ansvarsskuld som hänförs till försäkringsrisker i en EES-stat till ett belopp av tio procent, i stället för fem procent.

I paragrafens 1 mom. finns bestämmelser om täckning av ansvarsskuld som hänförs till försäkringsrisker i en EES-stat. Enligt artikel 20.3 i direktivet om livförsäkring 2002/83/EG och artikel 15.2 i det första direktivet om annan direkt försäkring än livförsäkring 73/239/EEG måste tillgångar som beaktas i täckningen av en ansvarsskuld finnas inom gemenskapen till den del det finns risker inom gemenskapen. Hemlandet får dock medge lättnader i föreskrifterna om var tillgångarna skall finnas.

Enligt 1 punkten i momentet jämföras OECD:s övriga medlemsstater med en EES-stat vid tillämpning av 3 § 1 mom. 1 punkten i förordningen om täckning.

I 2 punkten i momentet uppges att OECD:s övriga medlemsstater jämföras med en EES-stat också vid tillämpning av 3 § 1 mom. 2 och 3 punkten samt 4 § 1 mom. 1—3, 5 och 6 punkten. Som resultat av jämförelsen kan täckningen enligt 2 mom. omfatta tillgångar enligt jämförelsen till ett belopp som sammanlagt utgör högst tio procent av bruttobeloppet av ansvarsskulden. Maximibeloppet höjs från nuvarande fem procent till tio procent. Detta möjliggör en mer ändamålsenlig spridning av placeringar på en finansmarknad som utvecklats snabbt under senare år.

Enligt paragrafens 3 mom. jämföras

OECD:s övriga medlemsstater med en EES-stat vid tillämpning av 36 § i förordningen om täckning när ett försäkringsbolag täcker en ansvarsskuld som hänför sig till försäkringsrisker i andra OECD-stater än EES-stater.

Paragrafens 4 mom. gäller täckning av försäkringsrisker på annat håll än i EES-stater och OECD-stater. Vid tillämpning av 3—6 § i förordningen om täckning jämföras OECD:s övriga medlemsstater och den stat där försäkringsrisken är belägen med en EES-stat.

1.3. Lagen om pensionsstiftelser

46 §. Det föreslås att 9 mom. skall innehålla det bemyndigande som för närvarande finns i förordningen om täckning för pensionsstiftelsers pensionsansvar. På basis av bemyndigandet kan Försäkringsinspektionen utfärda närmare föreskrifter i vissa frågor som gäller täckning för pensionsansvar. Detaljerade bestämmelser om täckning av pensionsansvar finns i 6 kap. i lagen om pensionsstiftelser och framför allt i nämnda förordning. Försäkringsinspektionen kan med stöd av bemyndigandet utfärda föreskrifter som kompletterar dessa bestämmelser. Det är nödvändigt att ta in bemyndigandet i lagen, eftersom det i 80 § 2 mom. i grundlagen anges att bemyndigande för myndigheter att utfärda rättsnormer skall regleras genom lag.

Det föreslås att momentets första mening skall innehålla de bestämmelser om bemyndigandet för Försäkringsinspektionen att utfärda föreskrifter som ingår i 17 § 1 mom. i förordningen. De bemyndiganden som tas in i den andra meningen finns för närvarande i 1 § 1 mom. 2 punkten, 4 § 1 mom. 3 punkten, 4 § 2 mom., 6 § 2 mom. och 15 § 2 mom. i förordningen. Den enda innehållsliga förändringen är att Försäkringsinspektionen skall kunna utfärda föreskrifter om att en sammanlutning kan jämföras med en fastighetssammanslutning. Detta är nödvändigt för att man skall kunna säkerställa att pensionsstiftelserna behandlas på samma sätt. För närvarande kan Försäkringsinspektionen med stöd av 2 § 3 mom. i förordningen på en pensionsstiftelses ansökan jämföra en sam-

manlutning med en sådan fastighetssammanslutning som avses i momentet.

Det föreslås att paragrafens 10 mom. skall innehålla den bestämmelse som finns i 17 § 2 mom. i förordningen och enligt vilken Försäkringsinspektionen i enskilda fall kan bestämma att vissa tillgångar inte får beaktas i täckningen av pensionsstiftelsens pensionsansvar, om det föreligger särskilda skäl till detta med hänsyn till tillämpningen av 46 § 2 mom. i lagen.

46 a §. I paragrafen föreskrivs om jämförande av OECD-stater med EES-stater vid täckning av pensionsansvar. Bestämmelser med motsvarande innehåll finns för närvarande i social- och hälsovårdsministeriets föreskriftssamling dnr 10/02/2000 avseende pensionsstiftelser. Som en ändring till det nuvarande föreskrivs dock i 1 mom. 2 punkten att man med vissa tillgångar som är belägna i OECD-stater kan täcka tio procent av bruttobeloppet av pensionsansvaret, i stället för fem procent.

Enligt 1 mom. 1 punkten i paragrafen jämföras OECD:s övriga medlemsstater med en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet vid tillämpning av 4 § 1 mom. 1 punkten i förordningen om täckning för pensionsstiftelsers pensionsansvar.

I 2 punkten anges att OECD:s övriga medlemsstater också vid tillämpning av 4 § 1 mom. 2 och 3 punkten, 5 § 1—3 punkten samt 6 § 1 mom. 1 och 2 punkten i förordningen jämföras med en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Som resultat av jämförelsen kan täckningen enligt 2 mom. omfatta sammanlagt högst tio procent av bruttobeloppet av pensionsansvaret. Maximibeloppet höjs från nuvarande fem procent till tio procent. Detta möjliggör en mer ändamålsenlig spridning av placeringar på en finansmarknad som utvecklats snabbt under senare år.

1.4. Lagen om försäkringskassor

83 §. Det föreslås att 9 mom. skall innehålla det bemyndigande som för närvarande finns i förordningen om täckning för försäkringskassors ansvarsskuld. På basis av bemyndigandet kan Försäkringsinspektionen

utfärda närmare föreskrifter i vissa frågor som gäller täckning av ansvarsskuld. Bestämmelser om täckning av ansvarsskuld finns i 7 kap. i lagen om försäkringskassor och framför allt i nämnda förordning. Försäkringsinspektionen kan med stöd av bemyndigandet utfärda föreskrifter som kompletterar dessa bestämmelser. Det är nödvändigt att ta in bemyndigandet i lagen, eftersom det i 80 § 2 mom. i grundlagen anges att bemyndigande för myndigheter att utfärda rättsnormer skall regleras genom lag.

Det föreslås att den första meningen i 1 mom. skall innehålla de bestämmelser om bemyndigandet för Försäkringsinspektionen att utfärda föreskrifter som ingår i 14 § 1 mom. i förordningen. De bemyndiganden som tas in i den andra meningen finns för närvarande i 1 § 1 mom. 2 punkten, 3 § 1 mom. 3 punkten och 3 § 2 mom. i förordningen.

Det föreslås att paragrafens 2 mom. skall innehålla den bestämmelse som finns i 14 § 2 mom. i förordningen och enligt vilken Försäkringsinspektionen i enskilda fall kan bestämma att vissa tillgångar inte får beaktas i täckningen av försäkringskassans ansvarsskuld, om det föreligger särskilda skäl till detta med hänsyn till tillämpningen av 83 § 2 mom. i lagen.

83 g §. I paragrafen föreskrivs om jämförelse av OECD-stater med stater som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet vid täckning av ansvarsskuld. Bestämmelser med motsvarande innehåll finns för närvarande i social- och hälsovårdsministeriets föreskriftssamling dnr 11/02/2000 avseende pensionskassor. Som en ändring till den nuvarande 1 mom. 2 punkten föreskrivs dock att man med vissa tillgångar som är belägna i OECD-stater kan täcka tio procent av bruttobeloppet av ansvarsskulden, i stället för fem procent.

Enligt 1 mom. 1 punkten i paragrafen jämförelse OECD:s övriga medlemsstater med en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet vid tillämpning av 3 § 1 mom. 1 punkten i förordningen om täckning för försäkringskassors ansvarsskuld.

I 2 punkten anges att OECD:s övriga medlemsstater också vid tillämpning av 3 § 1 mom. 2 och 3 punkten, 4 § 1—3 punkten

samt 5 § 1 mom. 1 och 2 punkten i förordningen jämförelse med en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Som resultat av jämförelsen kan täckningen enligt 2 mom. omfatta sammanlagt högst tio procent av bruttobeloppet av ansvarsskulden. Maximibeloppet höjs från nuvarande fem procent till tio procent. Detta möjliggör en mer ändamålsenlig spridning av placeringar på en finansmarknad som utvecklats snabbt under senare år.

1.5. Lagen om pension för lantbruksföretagare

Enligt 17 § 3 mom. i lagen om pension för lantbruksföretagare iakttag Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt i huvudsak samma bestämmelser om täckning av ansvarsskuld som försäkringsbolagen. Det föreslås att momentet ändras så, att på Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt också tillämpas de föreslagna nya 10 och 11 mom. i 3 § och den föreslagna nya 3 d § i 10 kap. i lagen om försäkringsbolag.

1.6. Lagen om sjömanspensioner

Enligt 56 § 2 mom. i lagen om sjömanspensioner iakttag Sjömanspensionskassan i huvudsak samma bestämmelser om täckning av ansvarsskuld som försäkringsbolagen. Det föreslås att momentet ändras så, att på Sjömanspensionskassan också tillämpas de nya 10 och 11 mom. i 3 § och den nya 3 d § i 10 kap. i lagen om försäkringsbolag.

2. Närmare bestämmelser och föreskrifter

Enligt lagförslagen kan Försäkringsinspektionen för respektive försäkringsanstalt utfärda föreskrifter i vissa frågor som hänför sig till täckning av en försäkringsteknisk ansvarsskuld. Till dessa hör frågor om var de tillgångar som utgör täckning för ansvarsskulden skall vara belägna, hur valutarisken kan begränsas och valutarörelsen ordnas, hur derivatavtal kan användas, hur säkerheterna

skall värderas samt betydelsen av säkerheter då de förbindelser som säkerheterna hänföra sig till beaktas i täckningen. Försäkringsinspektionen kan också utfärda föreskrifter om när ett omsättningssystem som tillämpas i en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet kan jämföras med en fondbörs, när en sammanslutning kan jämföras med en fastighetssammanslutning, en depositionsbank eller ett försäkringsbolag, när vissa tillgångar som definieras i förordningarna om täckning kan beaktas i täckningen samt hur vissa maximigränser som anges i förordningarna kan tillämpas.

Det föreslås att bestämmelser om bemyndigandet att utfärda föreskrifter skall ingå i lagen om respektive försäkringsanstalt. Bemyndigandena överensstämmer, på några detaljer när, med de bemyndiganden som för närvarande ingår i förordningarna om täckning av försäkringsanstaltens ansvarsskuld.

3. Ikraftträdande

Lagarna föreslås träda i kraft så snart som möjligt efter det att de har antagits och blivit stadfästa.

4. Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning

I propositionen föreslås att det i lagen om respektive försäkringsanstalt skall föreskrivas om Försäkringsinspektionens befogenheter att utfärda föreskrifter; befogenheter som för närvarande ingår i förordningarna om täckning av försäkringsteknisk ansvarsskuld. Med hänsyn till kraven i grundlagen finns det dessutom behov av att på ett övergripande sätt utvärdera den helhet som lagarna om försäkringsanstalterna och förordningarna om täckning av ansvarsskuld utgör, i synnerhet utifrån perspektivet huruvida de nuvarande bestämmelsernas författningsnivå till alla delar är lämplig. Eftersom social- och hälsovårdsministeriet, på det sätt som beskrivs i kapitel 5 i allmänna motiveringen, bereder en totalrevidering av lagstiftningen om såväl försäkringsbolag som pensionsstiftelser och försäkringskassor, har ingen utvärdering gjorts i detta sammanhang.

Lagförslagen kan behandlas i vanlig lagstiftningsordning.

Med stöd av vad som anförts ovan föreligger Riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag**om ändring av lagen om försäkringsbolag**

I enlighet med riksdagens beslut
 fogas till 10 kap. 3 § i lagen av den 28 december 1979 om försäkringsbolag (1062/1979),
 sådan denna paragraf lyder i lag 752/1993, 389/1995, 79/1999 och 330/2004, nya 10 och 11
 mom. och till kapitlet en ny 3 d § som följer:

10 kap.

**Bokslut, koncernbokslut, verksamhetsbe-
 rättelse och täckning av ansvarsskuld**

3 §

—————
 Försäkringsinspektionen meddelar vid be-
 hov närmare föreskrifter om lokalisering av
 de tillgångar som hör till täckningen för an-
 svarsskulden, begränsning av valutarisken
 och ordnande av valutarörelsen, användning
 av derivatavtal som täckning för ansvars-
 skulden, värdering av säkerheterna samt be-
 tydelsen av säkerheter då de förbindelser som
 säkerheterna hänför sig till beaktas i täck-
 ningen. Försäkringsinspektionen meddelar
 vid behov också närmare föreskrifter om när
 ett omsättningssystem som tillämpas i en
 EES-stat kan jämföras med en fondbörs, när
 en sammanslutning kan jämföras med en
 fastighetssammanslutning, en depositions-
 bank eller ett försäkringsbolag, när de till-
 gångar som avses i 6 § 1 mom. 2 punkten i
 förordningen om täckning av ansvarsskulden
 i försäkringsbolag som bedriver direktförsä-
 ringsrörelse (461/1995), nedan *förordningen
 om täckning*, får beaktas i täckningen samt
 hur de maximigränser som nämns i förord-
 ningens 9 § 3 mom. skall tillämpas.

Försäkringsinspektionen kan i enskilda fall
 bestämma att vissa tillgångar inte får beaktas
 i täckningen för bolagets ansvarsskuld, om
 det föreligger särskilda skäl till detta med
 hänsyn till tillämpningen av 2 mom.

3 d §

När ett försäkringsbolag täcker en ansvars-
 skuld som hänför sig till försäkringsrisker i
 en EES-stat jämföras de övriga medlemssta-
 terna i Organisationen för ekonomiskt sam-
 arbete och utveckling, nedan OECD, med en
 EES-stat

1) vid tillämpning av 3 § 1 punkten i för-
 ordningen om täckning,

2) vid tillämpning av 3 § 2 och 3 punkten
 samt 4 § 1 mom. 1—3, 5 och 6 punkten i
 förordningen om täckning.

Jämförelse enligt 1 mom. 2 punkten re-
 sulterar i att täckningen kan omfatta sådana
 tillgångar som jämföras till ett belopp som
 sammanlagt utgör högst tio procent av brut-
 tobeloppet av ansvarsskulden.

När ett försäkringsbolag täcker en ansvars-
 skuld som hänför sig till försäkringsrisker i
 andra OECD-stater än EES-stater, jämföras
 vid tillämpning av 3—6 § i förordningen om
 täckning dessa andra OECD-stater med en
 EES-stat.

När ett försäkringsbolag täcker en ansvars-
 skuld som hänför sig till försäkringsrisker i
 andra stater än i EES-stater och OECD-
 stater, jämföras vid tillämpning av 3—6 § i
 förordningen om täckning de övriga OECD-
 staterna och den stat där försäkringsrisken
 finns med en EES-stat.

—————
 Denna lag träder i kraft den 200 .

2.

Lag**om ändring av lagen om försäkringsföreningar**

I enlighet med riksdagens beslut
 fogas till 10 kap. 3 a § i lagen av den 31 december 1987 om försäkringsföreningar (1250/1987), sådan denna paragraf lyder i lag 451/1995, 81/1999 och 340/2000, nya 9 och 10 mom. och till kapitlet en ny 3 b § som följer:

10 kap.

hänsyn till tillämpningen av 2 mom.

**Bokslut, koncernbokslut, verksamhetsbe-
rättelse och täckning av ansvarsskuld**

3 a §

Försäkringsinspektionen meddelar vid behov närmare föreskrifter om lokalisering av de tillgångar som hör till täckningen för ansvarsskulden, begränsning av valutarisken och ordnande av valutarörelsen, användning av derivatavtal som täckning för ansvarsskulden, värdering av säkerheterna samt betydelsen av säkerheter då de förbindelser som säkerheterna hänför sig till beaktas i täckningen. Försäkringsinspektionen meddelar vid behov också närmare föreskrifter om när ett omsättningssystem som tillämpas i en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES-stat) kan jämföras med en fondbörs, när en sammanslutning kan jämföras med en fastighetssammanslutning, en depositionsbank eller ett försäkringsbolag, när de tillgångar som avses i 6 § 1 mom. 2 punkten i förordningen om täckning av ansvarsskulden i försäkringsföreningar som bedriver direktförsäkringsrörelse (1125/1995), nedan *förordningen om täckning*, får beaktas i täckningen samt hur de maximigränser som nämns i förordningens 9 § 3 mom. skall tillämpas.

Försäkringsinspektionen kan i enskilda fall bestämma att vissa tillgångar inte får beaktas i täckningen för föreningens ansvarsskuld, om det föreligger särskilda skäl till detta med

3 b §

När en försäkringsförening täcker en ansvarsskuld som hänför sig till försäkringsrisker i en EES-stat jämföras de övriga medlemsstaterna i Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling, nedan OECD, med en EES-stat

1) vid tillämpning av 3 § 1 punkten i förordningen om täckning,

2) vid tillämpning av 3 § 2 och 3 punkten samt 4 § 1 mom. 1—3, 5 och 6 punkten i förordningen om täckning.

Jämförelse enligt 1 mom. 2 punkten resulterar i att täckningen kan omfatta sådana tillgångar som jämföras till ett belopp som sammanlagt utgör högst tio procent av brutobeloppet av ansvarsskulden.

När en försäkringsförening täcker en ansvarsskuld som hänför sig till försäkringsrisker i andra OECD-stater än EES-stater, jämföras vid tillämpning av 3—6 § i förordningen om täckning, dessa andra OECD-stater med en EES-stat.

När en försäkringsförening täcker en ansvarsskuld som hänför sig till försäkringsrisker i andra stater än i EES-stater och OECD-stater, jämföras vid tillämpning av 3—6 § i förordningen om täckning, de övriga OECD-staterna och den stat där försäkringsrisken finns med en EES-stat.

Denna lag träder i kraft den 200 .

3.

Lag**om ändring av lagen om pensionsstiftelser**

I enlighet med riksdagens beslut
 fogas till 46 § i lagen av den 29 december 1995 om pensionsstiftelser (1774/1995), sådan denna paragraf lyder delvis ändrad i lag 85/1999, nya 9 och 10 mom. och till lagen en ny 46 a § som följer:

46 §

Försäkringsinspektionen meddelar vid behov närmare föreskrifter om lokalisering av de tillgångar och förbindelser som hör till täckningen för pensionsansvaret, begränsning av valutarisken och ordnande av valutarörelsen, användning av derivatavtal som täckning, värdering av säkerheterna samt betydelsen av säkerheter då de förbindelser som säkerheterna hänför sig till beaktas i täckningen. Försäkringsinspektionen meddelar vid behov också närmare föreskrifter om när ett omsättningssystem som tillämpas i en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet kan jämföras med en fondbörs, när en sammanslutning kan jämföras med en fastighetssammanslutning, en depositionsbank eller ett försäkringsbolag, när fondandelar får beaktas i täckningen av bruttobeloppet av pensionsansvaret och när de tillgångar som avses i 15 § 1 mom. 2 punkten i förordningen om täckning för pensionsstiftelsers pensionsansvar (1137/1998) får beaktas i täckningen.

Försäkringsinspektionen kan i enskilda fall

bestämma att vissa tillgångar inte får beaktas i täckningen för pensionsstiftelsens pensionsansvar, om det föreligger särskilda skäl till detta med hänsyn till tillämpningen av 2 mom.

46 a §

De övriga medlemsländerna i Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) jämföras med en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet

1) vid tillämpning av 4 § 1 mom. 1 punkten i förordningen om täckning för pensionsstiftelsers pensionsansvar,

2) vid tillämpning av 4 § 1 mom. 2 och 3 punkten, 5 § 1—3 punkten samt 6 § 1 mom. 1 och 2 punkten i förordningen om täckning för pensionsstiftelsers pensionsansvar.

Jämförande enligt 1 mom. 2 punkten resulterar i att täckningen kan omfatta sammanlagt högst tio procent av bruttobeloppet av pensionsansvaret.

Denna lag träder i kraft den 200 .

4.

Lag**om ändring av lagen om försäkringskassor**

I enlighet med riksdagens beslut
 fogas till 83 § i lagen av den 27 november 1992 om försäkringskassor (1164/1992), sådan denna paragraf lyder i lag 1777/1995 och 84/1999, nya 9 och 10 mom. och till lagen en ny 83 g § som följer:

7 kap.

Försäkringspremier, ansvarsskuld och verksamhetskapital

83 §

 Försäkringsinspektionen meddelar vid behov närmare föreskrifter om lokalisering av de tillgångar som hör till täckningen för ansvarsskulden, begränsning av valutarisken och ordnande av valutarörelsen, användning av derivatavtal som täckning, värdering av säkerheterna samt betydelsen av säkerheter då de förbindelser som säkerheterna hänför sig till beaktas i täckningen. Försäkringsinspektionen meddelar vid behov också närmare föreskrifter om när ett omsättningssystem som tillämpas i en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet kan jämföras med en fondbörs, när en sammanslutning kan jämföras med en depositionsbank eller ett försäkringsbolag och när fondandelar får beaktas i täckningen för bruttobeloppet av ansvarsskulden.

Försäkringsinspektionen kan i enskilda fall

bestämma att vissa tillgångar inte får beaktas i täckningen för försäkringskassans ansvarsskuld, om det föreligger särskilda skäl till detta med hänsyn till tillämpningen av 2 mom.

83 g §

De övriga medlemsländerna i Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) jämföras med en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet

1) vid tillämpning av 3 § 1 mom. 1 punkten i förordningen om täckning för försäkringskassors ansvarsskuld (1138/1998),

2) vid tillämpning av 3 § 1 mom. 2 och 3 punkten, 4 § 1—3 punkten samt 5 § 1 mom. 1 och 2 punkten i förordningen om täckning för försäkringskassors ansvarsskuld.

Jämförande enligt 1 mom. 2 punkten resulterar i att täckningen kan omfatta sammanlagt högst tio procent av bruttobeloppet av ansvarsskulden.

 Denna lag träder i kraft den 200 .

5.

Lag**om ändring av 17 § i lagen om pension för lantbruksföretagare**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 14 juli 1969 om pension för lantbruksföretagare (467/1969) 17 § 3 mom., sådant det lyder i lag 484/2002, som följer:

17 §

—————
 Pensionsanstalten skall täcka ansvarsskulden enligt 10 § 4 mom. samt andra med ansvarsskuld jämförbara poster och därvid i tillämpliga delar iakttä 10 kap. 3 § 2 mom., 3 mom. 2, 3 och 7 punkten, 4—7 mom. samt 9 — 11 mom. och 3 d § i lagen om försäk-

ringsbolag (1062/1979). Närmare bestämmelser om med ansvarsskuld jämförbara poster utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.
 —————

—————
 Denna lag träder i kraft den 200 .

6.

Lag**om ändring av 56 § i lagen om sjömanspensioner**

I enlighet med riksdagens beslut
 ändras i lagen av den 26 januari 1956 om sjömanspensioner (72/1956) 56 § 2 mom., sådant
 det lyder i lag 485/2002, som följer:

56 § — — — — —	bolag. Närmare bestämmelser om med ansvarsskuld jämförbara poster utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet. — — — — —
Pensionskassan skall täcka ansvarsskulden enligt 3 § 3 mom. samt andra med ansvarsskuld jämförbara poster och därvid i tillämpliga delar iaktta 10 kap. 3 § 2 mom., 3 mom. 3 och 7 punkten, 4—7 mom. samt 9—11 mom. och 3 d § i lagen om försäkrings-	Denna lag träder i kraft den 200 .

Helsingfors den 18 mars 2005

Republikens President

TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Sinikka Mönkäre*

5.

Lag**om ändring av 17 § i lagen om pension för lantbruksföretagare**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 14 juli 1969 om pension för lantbruksföretagare (467/1969) 17 § 3 mom., sådant det lyder i lag 484/2002, som följer:

Gällande lydelse

17 §

—————
Pensionsanstalten skall täcka ansvarsskulden enligt 10 § 4 mom. samt andra med ansvarsskuld jämförbara poster och därvid i tillämpliga delar iakttä 10 kap. 3 § 2 mom., 3 mom. 2, 3 och 7 punkten, 4? 7 mom. samt 9 mom. lagen om försäkringsbolag (1062/1979). Närmare bestämmelser om med ansvarsskuld jämförbara poster utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.
—————

Föreslagen lydelse

17 §

—————
Pensionsanstalten skall täcka ansvarsskulden enligt 10 § 4 mom. samt andra med ansvarsskuld jämförbara poster och därvid i tillämpliga delar iakttä 10 kap. 3 § 2 mom., 3 mom. 2, 3 och 7 punkten, 4—7 mom. samt 9 — 11 mom. och 3 d § i lagen om försäkringsbolag (1062/1979). Närmare bestämmelser om med ansvarsskuld jämförbara poster utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.
—————

—————
Denna lag träder i kraft den 200 .
—————

6.

Lag**om ändring av 56 § i lagen om sjömanspensioner**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 26 januari 1956 om sjömanspensioner (72/1956) 56 § 2 mom., sådant
 det lyder i lag 485/2002, som följer:

Gällande lydelse

56 §

Pensionskassan skall täcka ansvarsskul-
 den enligt 3 § 3 mom. samt andra med an-
 svarsskuld jämställbara poster och därvid i
 tillämpliga delar iaktta 10 kap. 3 § 2 mom.,
 3 mom. 3 och 7 punkten, 4? 7 mom. samt 9
 mom. lagen om försäkringsbolag. Närmare
 bestämmelser om med ansvarsskuld jäm-
 ställbara poster utfärdas genom förordning
 av social- och hälsovårdsministeriet.

Föreslagen lydelse

56 §

Pensionskassan skall täcka ansvarsskul-
 den enligt 3 § 3 mom. samt andra med an-
 svarsskuld jämställbara poster och därvid i
 tillämpliga delar iaktta 10 kap. 3 § 2 mom.,
 3 mom. 3 och 7 punkten, 4—7 mom. samt
 9 — 11 mom. *och 3 d §* i lagen om försäk-
 ringsbolag. Närmare bestämmelser om med
 ansvarsskuld jämställbara poster utfärdas
 genom förordning av social- och hälso-
 vårdsministeriet.

Denna lag träder i kraft den 200 .
